

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Reiffenstuel, Anaklet

Monachii, 1699

Quæstio I. De institutione, natura, & necessitate Sacramenti Pœnitentiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40206

147. Possent hoc loco plura similia Dubia, Sacrificium Mis-
sæ concernentia, moveri. Verùm ea exactè, simulque breviter
resolvuntur in Rubricis Missalis, à quolibet Sacerdote benè le-
gendis, atque observandis: hinc ipsa impræsentiarum omit-
tuntur.

Alia Dubia
remissivè

DISTINCTIO VI.

De Sacramento Pœnitentiæ.

QUÆSTIO I.

De institutione, natura, & necessitate Sacramenti

Pœnitentiæ.

1. Pœnitentia dupliciter sumitur, nempe ut est virtus, & ut
est Sacramentum. Pœnitentia ut Sacramentum, est unum,
& in ordine quartum ex septem novæ Legis Sacramen-
tis. Pœnitentia ut virtus non est Sacramentum, sed virtus qua-
dam: qualis defactò etiam requiritur ad ipsum Sacramentum
Pœnitentiæ ritè ac fructuose percipiendum, cum sit pars ipsius.
Et hanc communiter ad differentiam Pœnitentiæ Sacramenti,
solemus alio nomine vocare *Dolorem de peccatis, cum proposito non
peccandi de cætero*; qui postmodum dividitur in Contritionem, &
Attritionem.

Pœnitentia
sumitur ut
Sacramen-
tum, & ut
virtus.

2. CONCL. I. De Fide est, Pœnitentiam esse verum & pro-
priè dictum novæ Legis Sacramentum. Ita habetur tum ex per-
petuo sensu & traditione Ecclesiæ, tum ex definitione plurium
Conciliorum, ac novissimè Concilij Tridentini *Sess. 14. can. 1. sic*
definientis: Si quis dixerit, in Catholica Ecclesia Pœnitentiam non esse
verè & propriè Sacramentum, pro fidelibus, quoties post Baptismum in peccata
labuntur, ipsi DEO reconciliandis, à Christo Domino institutum: anathe-
ma sit.

De fide est,
Pœniten-
tiam esse
Sacramen-
tum.

3. CONCL. II. Sacramentum Pœnitentiæ tunc præcipuè
Christus Dominus instituit, cum à mortuis excitatus insufflavic
in Discipulos suos, *Joan. 20. dicens: Accipite Spiritum sanctum, quo-*
rum remiseritis peccata, remittuntur eis, & quorum retinueritis, retenta
sunt. Ita communis. Nam optimè S. Concilium Tridenc. *Sess.*
14. cap. 1. ad citatum textum Evangelicum, sic loquitur: Quo tam in-

Est à Christo
institutum.

Hhhhh 2

signi

signi facto, & verbis tam perspicuis, potestatem remittendi, & retinendi peccata, ad reconciliandos fideles post Baptismum lapsos, Apostolis, & eorum legitimis Successoribus fuisse communicatam, uniuersorum Patrum consensus semper intellexit. Hæc Concilium.

Et quando præcipi-
tæ?

4. Dicitur, tunc præcipue Christus instituit, cum à mortuis &c. Quamvis enim iam in vita sua Christus Dominus D. Petro hanc potestatem remittendi peccata se se daturum repromiserit, dum eidem dixit, Matth. 16. *Tibi dabo Claves regni cælorum; & quodcumque solveris super terram, erit solutum & in cælis: similèque promissionem cæteris postmodum Apostolis fecerit, Matth. 18. Eam tamen potestatem Christus actualiter primùm post suam gloriosam Resurrectionem Apostolis, antea sub ultima Cœna in Sacerdotes ordinatis, contulit citat. loc. Joan. 20. Unde & eo tempore Sacramentum Pœnitentiæ præcipue institutum dicitur.*

Sacramen-
tum Pœni-
tentiæ,
quid?

5. CONCL. III. Sacramentum Pœnitentiæ est absolutio hominis pœnitentis, facta certis verbis, cum debita intentione prolatis à Sacerdote jurisdictionem habente, ex institutione Divina efficaciter significantibus absolutionem animæ à peccato. Ita Doctor Subtilis in 4. dist. 14. q. 4. cum suis.

Definitio e-
jus explica-
tur.

6. Dicitur, Absolutio hominis pœnitentis; id est, signum sensibile, sive Sacramentum novæ Legis consistens in absolutione hominis pœnitentis; eo modo, quo Baptismus dicitur esse ablutio hominis &c. Et additur, *facta certis verbis, cum debita intentione prolatis à Sacerdote jurisdictionem habente.* Tum quia Minister hujus Sacramenti est solus Sacerdos, ita ut nullo modo Diaconus, multò minùs alius inferior Clericus, illud ministrare possit. Tum quia Sacerdos illè, præter Characterem Sacerdotalem, etiam habere debet jurisdictionem in pœnitentem, vel ordinariam, vel saltem delegatam: alioquin enim absolutio data non valeret; cum sententià à non suo Judice lata, nulla sit. Cæteræ particulæ vel parent ex dictis in simili de alijs Sacramentis, vel amplius patebunt ex dicendis.

Est necessa-
rium omni-
bus postBap-
tismum
lapsis.

7. CONCL. IV. Sacramentum Pœnitentiæ est omnibus, post Baptismum in peccatum mortale lapsis, necessarium ad salutem in re, vel saltem in voto. Conclusio hæc est certa, & inter Catholicos indubitata; atque præter alia, patet ex Concilio Trident, *Sess. 14. cap. 2.* prout jam superius (a) declaratum fuit.

(a) Dist.
2. n. 65. &
66.

g. Ad-

8. Additur verò, omnibus post Baptismum in peccatum mortale lapsis. Siquidem peccata ante receptum Baptismum commissa remittuntur virtute ipsius Sacramenti Baptismi, neque sunt materia apta Sacramenti Pœnitentiæ. Et hinc istud Pœnitentiæ Sacramentum rectè à SS. Patribus appellatur *secunda post naufragium Tabula*, naufragis præparata; prout habetur *can. Secunda, de pœnit. dist. 1.* juncto Concilio Trid. cit. *Sess. 14. can. 2. ibi: Si quis Sacramenta confundens, &c. dixerit, Pœnitentiam non rectè secundam post naufragium Tabulam appellari; anathema sit.*

QUÆSTIO II.

De Materia Sacramenti Pœnitentiæ.

9. **C**ONCL. I. Materia Sacramenti Pœnitentiæ est duplex, remota, & proxima. Remota sunt peccata post Baptismum commissa; & hæc rursus est duplex, videlicet necessaria, & sufficiens. *Materia remota & necessaria Sacramenti Pœnitentiæ, est omne peccatum mortale post Baptismum commissum, & nondum ritè confessum. Materia sufficiens, et si non necessaria, est omne peccatum veniale post Baptismum commissum, vel etiam mortale aliàs ritè confessum. Ita communis Theologorum; idque patet inter alia ex Concilio Trident. Sess. 14. c. 5.*

10. Porro *Materia proxima* Sacramenti Pœnitentiæ sunt actus Pœnitentiæ, videlicet Contritio, Confessio, & Satisfactio. Ex quibus Satisfactio in re exhibitæ, communiter conceditur esse solum pars integralis Sacramenti Pœnitentiæ: uti patet in agonizante, qui si prius petiit Confessarium, aut aliud signum petitiæ Confessionis dedit, potest, ac debet absolvi absque alia adjunctæ Satisfactione, utpote quam amplius præ mortis angustijs peragere nequit. Contritio verò, & Confessio, juxta Thomistas & Recentiores passim, sunt partes essentielles Sacramenti Pœnitentiæ; juxta Doctorem Subtilem verò 4. dist. 16. quest. 1. §. de Pœnitentiæ, & Scotistas, essentiam strictè, ac præcisè pro ipsa quidditate rei accipientes solum requiruntur (necessariò tamen, seu simpliciter) ad Sacramentum Pœnitentiæ, ad hoc, ut dignè recipiatur, prout amplius ibidem explicat Scotus.

11. Et cum hac Scotica doctrina concordat Concilium Trid. Sess. 14. cap. 3. sic dicens: *Sunt autem quasi materia hujus Sacramenti ipsius pœnitentiæ actus, nempe Contritio, Confessio, & Satisfactio: qui*

ll h h h h h 3

qua-